

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

№ 148 [2720].

ВІТРОК

11

ГРУДНЯ
1979 року.

Ціна
2 коп.

Відбулася

XXXI Кіровоградська міська звітно-виборна комсомольська конференція. З доповіддю виступив перший секретар міському комсомолу Яків Бондар.

На конференції виступили перший секретар Кіровоградського міського Компартії України В. О. Сокурєнко та перший секретар обкому комсомолу О. О. Скічко.

У роботі конференції взяли участь секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк, завідувач сектором «Комсомольського прожектора» ЦК ВЛКСМ Н. М. Пищаєва, завідувач відділом студентської молоді ЦК ЛКСМ України М. Ф. Головатий.

Першим секретарем Кіровоградського міського комсомолу обрано Сірика Михайла Михайловича, другим — Зятіна Сергія Михайловича, секретарем — завідувачку відділом учнівської молоді — Габру Наталію Анатоліївну.

З XXXI Кіровоградської міської комсомольської звітно-виборної конференції.

Незалежно від того, де ти стоїш: за верстатом, біля класної дошки чи за прилавком, існує важлива міра оцінки твоєї праці: якість. «Як єсть», — казали в давнину люди. Що зробив, те твоє. І ніякими ярликами його не зміниш.

Кожон день, кожну годину життя ми оцінюємо за критерієм якості, що стала основою ознакою десятої п'ятирічки. Саме з цієї позиції аналізували зроблене за два роки учасники XXXI Кіровоградської міської звітно-виборної комсомольської конференції.

Головним мірилом трудової, громадської активності юнаків і дівчат є їхня участь у патріотичному русі «П'ятиріччя ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих!» Понад 300 молодих виробничників уже рапортували про виконання п'ятирічних завдань. Зростають ряди молодих гвардійців п'ятиріччя. Це результат роботи комітетів комсомолу по пропаганді цінних ініціатив, з якими виступили молоді новатори. Все більше послідовників знаходить почин червонозорівців «Виробничим втрагем — комсомольський заслін!» Недавно пролунала ініціатива бригади Олексія Попова з механоскладального цеху № 2 заводу «Червона зірка»: «До 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна — 6 річних завдань!»

Як відомо, у виробничих колективах найшвидше реалізуються цінні починання. Що ж стосується комсомольсько-молодіжних бригад, то вони — школа професійного зростання і соціального змужніння молодих трудівників.

Серед делегатів конференції був і колишній групкомсорг комсомольсько-молодіжної бригади токарів Анатолія Скворцова з цеху № 9 заводу тракторних гідроагрегатів Олександра Кубишкін. На базі цього колективу, одного з кращих на підприємстві, створено нову комсомольсько-молодіжну бригаду, очолити яку випала честь групкомсоргові. Олександр дуже добре сказав з трибуни конференції про дружбу, взаємовиручку, непорушний робітничий закон «Один за всіх, усі за одного».

Саме ці риси колективізму допомогли молодим токарям працювати на один наряд. Хочеться сподіватися, що і в новоствореному колективі справи підуть не гірше.

Ще один штрих до розмови про комсомольсько-молодіжні: нинішнього року в них подано 243 ра-

ціоналізаторські пропозиції, економічний ефект від впровадження яких становить 32 тисячі карбованців.

Помітним контрастом на фоні здобутків є недоліки в роботі з комсомольсько-молодіжними колективами. Ще мало в Кіровограді бригад, які працюють за єдиним нарядом, — всього 20. Винні в цьому і комітети комсомолу промислових підприємств, які слабо або й зовсім не дбають про впровадження

торговельного об'єднання «Кіровоград». Та в роботі комсомольських організацій торгівлі, сфери обслуговування ще є недоліки. Мало молоді направляється в торгівлю за комсомольськими путівками. Нерідко господарські керівники не реагують на запити молоді.

Кіровоград нині схожий на величезний будівельний майданчик. Місто оновлюється буквально на

1462 члени ВЛКСМ, то в 1979 — 1278.

Не можна забувати, що в промисловості міста щомісяця близько 70 комсомольців не виконують норм виробітку. Значить, у їхніх комсомольських організаціях мало уваги приділяють підвищенню професійної майстерності новачків, ефективності соціалістичного змагання. Велике значення має чітка система розробки і захисту соціалістичних зобов'язань.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

НАЙГОЛОВНІШИЙ КРИТЕРІЙ: ЯКІСТЬ НАШОЇ РОБОТИ

прогресивної форми праці. Викликає тривогу й те, відзначалося на конференції, що основна частина юнаків і дівчат працює поза КМК. Так, на заводі «Червона зірка» у комсомольсько-молодіжній бригаді об'єднані лише 4 проценти усієї молоді підприємства, в будівельних організаціях комбінату «Кіровоградбуд» — 10 процентів.

У процесі створення таких колективів нерідко виникають труднощі об'єктивного характеру. Але це не може служити поясненням тому, що в комсомольсько-молодіжних бригадах промислових підприємств міста працює лише 81 випускник профтехучилищ, лише 39 підлітків. Переглянути свою позицію в цьому питанні повинен комітет комсомолу заводу друкарських машин. Тут працюють 215 підлітків, а в складі КМК — лише один. Половина бригад міста не веде шефської роботи у школах і профтехучилищах.

Мабуть, докорінного перегляду потребує практика створення КМК, коли через надмірну увагу до процентних показників забувається, що комсомольсько-молодіжний колектив — це не просто група людей, які працюють разом. Це вихователь, у ньому формується тверда життєва позиція, визначається майбутній шлях людини.

Учасники конференції звернули увагу й на стан справ у сфері обслуговування, де працюють 80 комсомольсько-молодіжних колективів, понад 1000 юнаків і дівчат. Добрі слова було сказано про комсомольсько-молодіжні колективи магазину № 10 Кіровоградського міського промторгу, відділу канцтоварів універсального

очах. І молодь обласного центру вносить частку своєї праці в це оновлення. «Пусковим об'єктом — комсомольську турботу!» — з цим починком виступили спільники Кіровоградського району. На ударних комсомольських будовах міста комсомольці провели понад 100 суботників.

Але говорити, що якість організаторської роботи в комсомольських будівельних організаціях відмінна, мабуть, рано. У багатьох первинних комсомольських організаціях комбінату «Кіровоградбуд», трестів «Кіровоградмашбуд», «Кіровоградмашзавбуд», «Кіровоградсільбуд» на низькому рівні організації соціалістичного змагання серед молоді. Комітети комсомолу недопрацюють у плані поповнення комсомольських рядів. Так, якщо 1975 року в будівництві працювали

завань молодими трудівниками. І в цьому комсомольським організаціям допоміг би досвід, що його набули на заводі тракторних гідроагрегатів. Тут комсомольська і профспілкорова організації працюють у тісному контакті.

Такі складові роботи комітетів комсомолу по мобілізації молодих трудівників на виконання рішень XXV з'їзду КПРС, XVIII з'їзду ВЛКСМ, а також листопадового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС і визначають у комплексі якість цієї роботи.

Більше половини складу міської комсомольської організації становить учнівська та студентська молодь. Це ті, кому в майбутньому ще належить утвердитися в труді. І нині вони себе активно до цього готують.

Уже 12 років діє в середній школі № 30 геогра-

фічне товариство «Глобус», яке об'єднує нині понад 200 учнів. Юні географи вчаться працювати з науковою літературою, ведуть спостереження за природою, активно пропагують своє захоплення серед школярів міста.

У середній школі № 16 цікаво й змістовно працює гурток «Учись учитися». Але, на жаль, таких прикладів дуже мало. У цілому ряді шкіл учні формально об'єднані в гуртки і факультативи. В цьому випадку якість приноситься в жертву кількості, а тому чекати вагомих результатів не доводиться.

Безперечно, найважливішою ділянкою роботи комсомольських організацій вузів, технікумів, училищ, шкіл є боротьба за ґрунтовні, міцні знання. Навчання школярів та студентів — не самоціль. Здатність юнаків і дівчат самостійно розширювати свій світогляд, комітети комсомолу повинні вміло направляти на головне — формування в молоді марксистсько-ленінського світогляду, активної життєвої позиції.

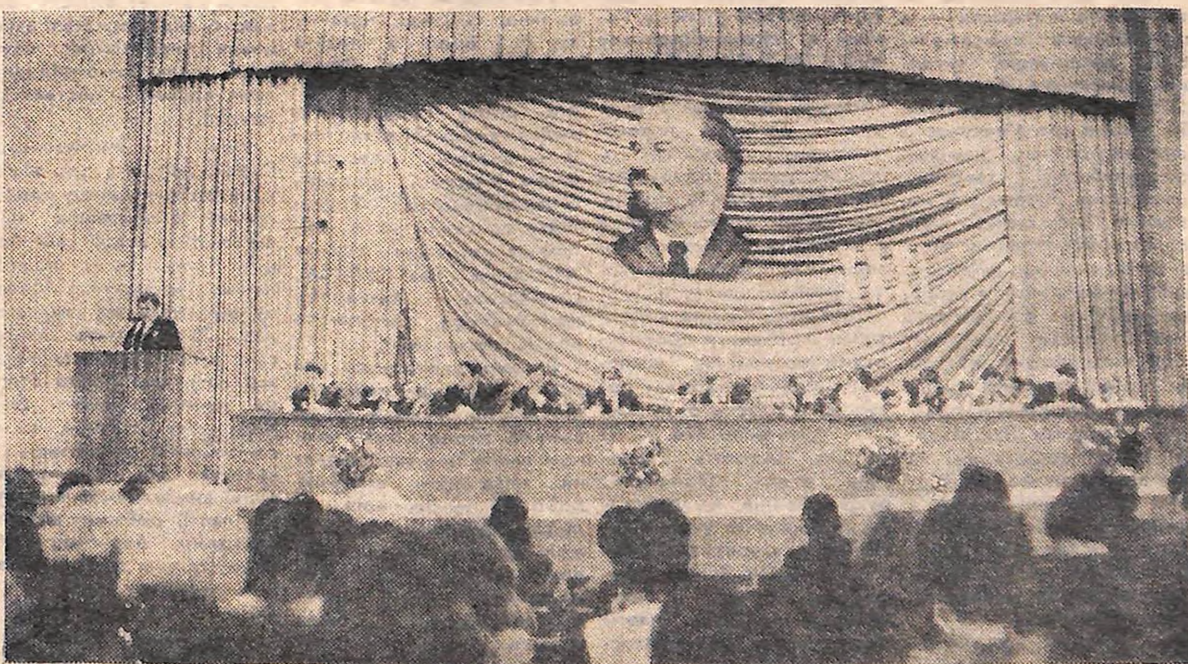
У зв'язку з цим на конференції говорилось про невисокий рівень успішності студентів і учнів із суспільних дисциплін. За підсумками літньої сесії 1979 року, на «4» і «5» склали екзамени з суспільно-політичних дисциплін в інституті сільськогосподарського машинобудування 81,6 процента студентів, у педагогічному інституті — 66,7 процента, в будівельному технікумі — 67,4 процента, в технікумі механізації сільського господарства — 83,9 процента, в кооперативному технікумі — 60,1 процента. Це свідчить про слабкий зв'язок комітетів комсомолу з кафедрами суспільних наук і про те, що цей

зв'язок необхідно зміцнювати.

Рішення XXV з'їзду КПРС та XVIII з'їзду ВЛКСМ, постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» ставлять перед комсомольським активом важливі завдання у справі ідейно-політичного виховання учнівської молоді. Головним його змістом було й залишається виховання на прикладі життя і діяльності В. І. Леніна. Особлива роль у цьому належить ленінським музеям і кімнатам. Сьогодні практично в усіх школах та інших навчальних закладах Кіровограда вони включилися в республіканський огляд-конкурс, присвячений ювілею вождя. Так, музей В. І. Леніна машинобудівного технікуму став центром виховної роботи з юнаками і дівчатами не тільки цього навчального закладу. Тут переможці соціалістичного змагання фотографуються біля прапора міської комсомольської організації, тут поспівують у старшій вожаті... За чотири з половиною роки існування музею його відвідали понад 30 000 чоловік.

Це лише один приклад з багатьох. Але, відзначалося на конференції, деякі ради ленінських кімнат працюють нецілеспрямовано, що знижує ефективність виховної роботи. Є багато граней якості. А значить, і багато граней у роботі комсомольських організацій по підвищенню якості всієї роботи. І кожна з них важлива. Тож комітетам комсомолу, комсомольським активістам обласного центру необхідно розв'язувати комплексно всі проблеми, про які йшлося на міській звітно-виборній конференції.

А. РОМАНЮК,
спецкор «Молодого комуніста».

На знімку: під час роботи конференції.

Фото В. ГРИБА.

ЕФЕКТ, ПРОТИЛЕЖНИЙ ОЧІКУВАНОМУ

Молодіжна
лекція:ДОСВІД,
ПРОБЛЕМИ,
ПОШУК

Близько тисячі комсомольських лекторів, об'єднаних у 52 лекторські групи, виступають перед молоддю на промислових підприємствах і в тракторних бригадах, у шкільних класах і сільських клубах області. Чимало серед них справжніх майстрів слова. Але хвилює сьогодні те, що незадовільно ще працюють лекторські групи Петрівського, Гайворонського, Новоукраїнського, Мєнінського (м. Кіровоград) та інших райкомів, де функції лекторів взяли на себе лише комсомольські працівники. Якщо говорити про тематику їх виступів, то в ній відсутні питання атеїзму, ідеологічної боротьби на сучас-

ному етапі, охорони природи і т. ін. Якіншого підвищення рівня лекційної пропаганди можна добитися лише завдяки широкому розвитку мережі молодіжних лекторіїв, народних університетів, регулярній організації і проведенню суспільно-політичних і героїко-патріотичних читань. Словом, більше уваги треба приділяти комплексним формам лекційної роботи. Такий досвід має, наприклад, лекторська група у Кіровоградському міському комсомолу, яка регулярно проводить теоретичні й читальні конференції, зустрічі з ветеранами партії і комсомолу, першополітичними депутатами, пере-

довиками виробництва.

Глибоким змістом, емоційністю позначаються виступи агібригад, агітбригад, в яких обов'язково беруть участь і члени лекторських груп комітетів ЛКСМ України.

На жаль, окремі комітети комсомолу в «пошукають» нових форм роботи вдаються до сумнівних трюків — вивішують біля сільського каубу оголошення про танцювальний вечір, а коли збирається молодь, для неї поспіхом, щонайбільше за п'ятнадцять хвилин, читається лекція. Ефект від подібної практики прямо протилежний очікуваному.

Все ще гострою залишається проблема організації лекційної пропаганди за місцем проживання у робітничих і студентських гуртожитках. Слабо це використовуються і можливості єдиних політднів, особливо у віддалених селах, відділках, бригадах, фермах.

Давно назріла необхідність узагальнити і поши-

рити досвід кращих молодіжних лекторів, сказав Ю. С. Єрух із Александрійського, К. А. Устимюк із Александрійського районів та інших.

Нині у дні підготовки до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, обком комсомолу проводить огляд-конкурс лекторських груп районних комітетів комсомолу, конкурс на кращу лекцію для молоді, Ленінські читання «Справа Леніна живе і переміг». Готується агітпохід по районах області. В рамках Всесоюзної ленінської перевірки відбудуться суспільно-політичні читання. Все це пимає від лекторів наполегливої роботи над собою, максимальної зібраності, відповідального ставлення до усього слова — цього ефективного засобу виховання молоді.

О. КОРЕПАНОВ,
лектор обкому ЛКСМ
України.

ГОТОВНІСТЬ
ДО ЛЕНІНСЬКОЇ ПЕРЕВІРКИ

АКТУАЛЬНО

ність комітетів ВЛКСМ, виявили і досягнення, і недоліки, і резерви. Підсумки звітів і виборів допомогли суворі і принципово оцінити комсомольську роботу. Зроблено вже немало, і все ж треба ще раз подивитися, як кожна група, кожен комсомолець готуються зустріти 22 квітня 1980 року, наскільки їхній особистий внесок відповідає високим вимогам Ленінської перевірки.

Природно, боротьба за виконання п'ятирічки — в центрі уваги комсомольських організацій, трудових колективів. Адже учні ПТУ — це вже робітники. Чи кожна група виконує з випередженням навчально-виробничі завдання, економить сировину й матеріали, забезпечує комсомольську гарантію якості продукції, що випускається, бере участь в раціоналізації? Чи допомагають учні базовому підприємству, підсилюють колгосп? Чи всі сумлінно трудяться на виробничій практиці? Підсумки Ленінської перевірки, соціалістичного змагання допоможуть підбити спеціальні комісії з автентичності партії і комсомолу, наставників і активістів базового підприємства, педагогів, членів комітету ВЛКСМ.

В окремих училищах уже проводять співбесіди про хід підготовки до 110-ї річниці з дня народ-

ження В. І. Леніна. У Волгоградській області, наприклад, комсомольським групам вручають ленінські завдання. Комітети ВЛКСМ не тільки дають оцінку зобов'язанням, а й формують цілком конкретні доручення комсомольцям на період передвільної вахти.

Учні ПТУ — не просто продовжувачі трудової слави робітничих колективів, а політичні спадкоємці провідного класу нашої країни. У багатьох учили-

нах і гуртожитках розгорілися тематичні виставки, фотоекспозиції, що розкривають життя і діяльність В. І. Леніна, його роль у створенні ВЛКСМ.

Ленінські уроки і суспільно-політичне читання, курси рефератів, зустрічі з учасниками Ленінської самоперевірки 30-х років — це і інші заходи залучають учнів до традицій робітничого класу і комсомолу.

Цікаво пройшла конференція за книгою М. Шагіна «Чотири уроки у Леніна» в Новосибірському МПТУ № 2. Вдумливе читання твору, додаткової літератури допомогло юнакам і дівчатам поведати змістовну розмову про головний урок, одержаний читачами у Леніна, про те, що означає в наш час бути комуністом, революціонером, як треба виконувати ленінські заповіді.

Про роль Леніна у створенні і розвитку профтехосвіти розповідає експозиція музею трудових ресурсів, створеного учнями ПТУ Магнітогорська. Копії перших декретів Радянської влади, підписаних рукою Леніна, які прислали на прохання учнів з Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС, задають тон виставці: її лейтмотив — турбота партії про розвиток профтехосвіти в нашій країні. Марксистсько-ленінське виховання будуватися на

надійній основі загальноосвітньої підготовки. Боротьба за глибокі і міцні знання з гуманітарних і природничих наук — завдання кожного комітету ВЛКСМ, комсомольської групи. Після XVIII з'їзду ВЛКСМ у багатьох ПТУ організовані штаби знань, групи контролю за успішністю, гуртки-семінари, проводяться олімпіади з предметів загальноосвітнього циклу. Справа всього колективу — створити таку атмосферу, коли від-

го підприємства, ветерани партії, керівники комсомольсько-молодіжних колективів, якщо приємно і вручення комсомольських квитків пройде в місяць, пов'язаних з іменем В. І. Леніна.

Ленінська перевірка покличе юнаків і дівчат упорядкувати пам'ятники, допомогти ветерану преці чи війни, піти на екскурсію із жовтеними, об'єднати з товаришами ігровий чи спортивний майданчик у сусідньому дитячому садку, прикрасити своє селище деревами, виготовити наочний посібник для кабінету... Як сотні маленьких струмочків утворюють могутню ріку, так і слова, доблесті організації складаються з великих і малих справ кожного комсомольця.

У майстернях Московського ПТУ № 180 відразу ж помітні Червоні вимпели передовиків змагання, прикріплені до верстатів. Щодня у всіх групах підбивають підсумки дня, заповнюють екран соціалістичного змагання на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

У МПТУ-12 міста Вичуги Івановської області переможців визначають щотижня, їм вручають Партидний мандат. У будь-якій групі вони на виду — червона хустинка у дітях, шеврон у хлопця, нагрудний знак передовика вирізняє кращого комсомольця. Для заохочення групи комітет ВЛКСМ базового підприємства астанає перехідний приз імені ткаль Виноградових, який вручають наставники молоді.

Учні Ленінградського ПТУ-90 звітують про виконану роботу перед радою старих більшовиків при Музеї Жовтневої революції. Комуністи і комсомольці Ленінського призвозу оцінюють те, як молоді 70-х виконують ленінські заповіді, визначають, хто заслужив право стати на почесну варту біля Червоного Прапора комсомольської організації у святковий день. Принциповість, вимогливість ветеранів партії робить вимоги суворими, безкомпромисними, та тим дорожча перемога у змаганні.

В. СИДОРОВ,
завідуючий відділом
професійно-технічної
освіти молоді ЦК
ВЛКСМ.

ПОЧАТОК
БІОГРАФІЇ

З чого починається біографія? З мрії, може хтось. Це за шкільними партами ми потайки марили про невідомі снігові вершини чи невідкріті острови, про великий екран або спортивні рекорди. Вабить нас незвичайне. Але коли мрії не збуваються, ми шукаємо те незвичайне у Судинному. І знаходимо його (кожен своє), агітпохід не шкодує, що сталося саме так.

Можливо, про цю подію мріяла у дитинстві й Клава Підкопаєва. Але з часом віршила, що не має права на це. Батько повернувся з війни інвалідом, мама часто хворіла. Як же їм без неї? Мама працювала в бурлявничій лавці, і щоб трохи допомогти їй Клава брала після уроків на поле. А влітку пропадала там з ранку до вечора. Нарешті з дорослими формувалася, перевіряла густоту рослин. І мабуть, уже ж виявилася переможцею, то її помітили, що ця незвичайна дівчина беруча до роботи.

Бо коли через кілька років Клава прийшла працювати на поле, жінки вирішили обрати її ланковою. — Я ж молода ще, — відповіла дівчина. — І досвіду в мене немає, — наче винуватою вдалася перед подругами по роботі, більшість яких годилися їй у матері.

Починається біографія? З мрії, може хтось. Це за шкільними партами ми потайки марили про невідомі снігові вершини чи невідкріті острови, про великий екран або спортивні рекорди. Вабить нас незвичайне. Але коли мрії не збуваються, ми шукаємо те незвичайне у Судинному. І знаходимо його (кожен своє), агітпохід не шкодує, що сталося саме так.

Можливо, про цю подію мріяла у дитинстві й Клава Підкопаєва. Але з часом віршила, що не має права на це. Батько повернувся з війни інвалідом, мама часто хворіла. Як же їм без неї? Мама працювала в бурлявничій лавці, і щоб трохи допомогти їй Клава брала після уроків на поле. А влітку пропадала там з ранку до вечора. Нарешті з дорослими формувалася, перевіряла густоту рослин. І мабуть, уже ж виявилася переможцею, то її помітили, що ця незвичайна дівчина беруча до роботи.

Бо коли через кілька років Клава прийшла працювати на поле, жінки вирішили обрати її ланковою. — Я ж молода ще, — відповіла дівчина. — І досвіду в мене немає, — наче винуватою вдалася перед подругами по роботі, більшість яких годилися їй у матері.

— Молода, та діло знаєш. Це люди бачать. А досвід прийде з часом... Та й ми допоможемо...

Ось і всі дебати. Присутній на тих зборах секретар парткому колгоспу Леонід Ігнатович Колодєєв підтримав пропозицію жінкам.

Двадцятирічна Клава стала ланковою.

Колгосп «Перше травня» відомий не тільки в Маловісільському районі. Він занесений на Всесоюзну дошку пошани ВДЦ, СРСР. Славиться господарство, перш за все і, усіма буряківничими ланками.

Колись прийжджі дивувалися, зустрічаючи пізньої осені чи ранньої весни на полі дітята.

— Ви звідки?

— З ланки.

— А чого тут?

— Контролюємо якість роботи.

І так постійно: які б роботи не проводились на полі, обов'язково хтось із ланки там. А найчастіше —

виростили по 307 центнерів коренів із гектара.

...За вілком переїждять осінній холодний дощ, а в кабінеті секретаря парткому тепло і затишно. Клава сидить за столом і вже вкотре перечитує кілька списаних аркушів — завтра їй виступати на районній комсомольській конференції. Читає і крадькома зир-кає на годинник — пізно, а відомий не тільки в Маловісільському районі. Він занесений на Всесоюзну дошку пошани ВДЦ, СРСР. Славиться господарство, перш за все і, усіма буряківничими ланками.

Колись прийжджі дивувалися, зустрічаючи пізньої осені чи ранньої весни на полі дітята.

— Ви звідки?

— З ланки.

— А чого тут?

— Контролюємо якість роботи.

І так постійно: які б роботи не проводились на полі, обов'язково хтось із ланки там. А найчастіше —

Д. БОНДАР.

На знімку: Клава Підкопаєва.

Фото І. КОРЕПАНОВА.

Репортують червоні слідопити

Надого в пам'яті піонерів м. Кіровограда залишається зліт червоних слідопитів, який недавно відбувся. Він присвячений 35-й річниці визволення України від німецько-фашистських загарбників.

Є про що розповісти Олександр Ключі, командирів загону «Тимурівців» середньої школи № 11. У 19-томній рукописній книзі «Подвиги», яку ведуть слідопити, — розповіді про наших земляків — учасників Великої Вітчизняної війни. Школярі постійно поповнюють книгу новими записами.

Червоні слідопити десятиріччя № 16 вирішили довідатися про долю бійця І. І. Вольвич, який пропав безвісти у роки війни. Написали листи з проханням допомогти в Москву, Ленінград, Волгоград, Подольськ. І одержали відповідь: радий Іван Іванович Вольвич загинув 21 березня 1943 року і похований у братській могилі м. Милерова Ростовської області.

Оні лєнінці восьмички № 8 добилися догладити могилу партизанки Тоні Жабо. У багатьох школах міста є музеї бойової слави, експозиції яких постійно збагачуються завдяки червоним слідопитам.

Давно відгукнули важкі бої за визволення нашої Вітчизни. І тепер, який це почесний обов'язок — продовжувати справу своїх батьків і діда. Яка це честь — покласти квіти на гранітну плиту з нашою славою відомому солдату... Яке це щастя — жити під мирним, безмаршним небом.

Л. ВДОВІНА,

комсорг по групі середніх шкіл Ленінського райкому комсомолу м. Кіровограда.

В АЛЕНТИНІ Дроновій важко уявити своє творче життя в якомусь іншому колективі. Кіровоградський український музично-драматичний театр імені М. Л. Кропивницького — то її театр. Тут почалася її акторська доля, зіграно понад тридцять ролей, тут прийшли перший успіх і визнання глядачів, тут знайшла молода артистка своїх наставників — народних артистів УРСР Г. Г. Семенова і Л. П. Тимош, заслужену артистку УРСР А. Н. Любенко. Саме вони допомогли сформуватися мистецькій особистості Дронової.

Валентину часто називають актрисою щасливої долі. Бачу її в різних ролях, спостерігаю за нею під час репетицій, у хвилини відпочинку з сином, і усвідомлюю: ця людина щаслива тим, що працює в театрі...

Чи пам'ятає Валя Дронова день, коли вирішила стати артисткою? Не пам'ятає. І тільки тому, що не було жодного дня, коли б вона не хотіла нею стати. Дівчинці дуже подобалося вголос читати вірші, співати, танцювати. А ще любила інсценізувати казки. Бувало, зробить шапденко уроки і розіграє сама перед собою різні історії. Із дзеркала на неї позирає то королівна, то проста дівчина-пастушка... У маминій скрині завжди знаходилися для цього потрібні костюми.

У холод і мряку безлюдною і темною дорогою йшла на околицю Горлівки, де містився шахтарський будинок культури, бо її чекали товариші-драмгуртківці і сцена.

І, що після восьмого класу Валя Дронова стала студенткою Дніпропетровського театального училища, для її близьких і друзів не було несподіванкою.

Чарівний світ, виплеканий у мріях, відкрився пе-

Життя — в театрі

ред Валею. Першим режисером, з яким довелося працювати ще зовсім юній, недосвідченій актрисі, був Мирон Леонтійович Любенко. З ним цікаво працювалося і вірилося в правильність свого вибору. З його рук одержала дівчина пугітку в справжнє мистецтво, зігравши роль Світлани у виставі «Веселка» за п'єсою М. Зарудного. Від нього почула слова: «Так тримати, дочко! Тільки ж не дери носа».

У наступній роботі — ролі життєрадісної й принципної Маринки у спектаклі «Перший гріх» за п'єсою О. Коломійця — Дронова відчула в собі творчу силу. Валентина грала дівчат-сучасниць, знаходячи для кожної яскраві індивідуальні риси. Так окреслювалася її творча палітра.

У музичній комедії «Дівчина і море» Якова Цегляра і Дмитра Шевцова актриса зосередила увагу на своєрідності характеру своєї героїні, підкреслила її ранню громадську зрілість. У неї все від життя: і колоритний характер, і дитяча наївність. Натхненну романтику вона уміло поєднує з прозорою ліричністю і задержуватиме веселістю. Якщо у людини є висока мрія, без якої неможливо жити, чого варті тимчасові труднощі, турботи, прикрої? Віра відрізає чудові коси, перодягається у форму курсанта мореплавною училища, бо ладна стати юнгою, аби тільки не розлучитися з морем. Так героїня Валентини Дронової ствердила своє право на вибір власного життєвого шляху.

З кожною роллю до ак-

На знімку: незалежна, палка в почуттях циганка Аза у виконанні В. ДРОНОВОЇ. Непримиренна до несправедливості, надзвичайно лірична у своєму прагненні до щастя, кохання, розуміння, вона страждає від неможливості бути самою собою в суспільстві, де владарюють гроші.

триси приходив досвід, щою неодмінно називає відшліфовувалася майстерність. Її Оленка з «Голубих оленів» О. Коломійця — одна з найулюбленіших ролей. Людський характер тут показано в розв'язку. Оленка не може миритися з фальшем, будь-яким проявом морального компромісу; як і ця Валентина Дронова, її героїня Валентина Дронова, вона вміє захистити свою людську гідність.

Коли актриса говорить про улюблені ролі, пер-

безмежній відданості справі, громадській активності. Здається, немає в світі речей, які б не цікавили Валею Дронову. Актрису кайлює чужий біль: турботи і радощі інших стають ніби її власними. Тому так віриш її героїням, співчуваєш їм.

Нелегко приходить успіх. Свідомість митця фіксує кожну подію життя, щоб потім випити весь свій думок і почуттів у творчості. Дронова любить працювати над образами героїв активних. Можливо, цим пояснюється успіх молодого артистки в надзвичайно складних ролях: Гитарівни з однойменного твору М. Кропивницького, гордої циганки Ази з п'єси М. Старицького, Елізи Дуліг з вистави «Моя чарівна лодка» з Б. Шоу, Адели з «Дому Бернарди Альби» Ф. Г. Лорки.

Аналізуючи зроблене Валентиною Дроновою за дев'ять років, можна з упевненістю сказати: актриса знайшла себе в мистецтві. Її десятий театральний сезон почався радісною звісткою про присвоєння почесного звання заслуженої артистки республіки.

На ній чекають нові ролі, цікаві й складні. Тож хочеться вірити, що найголовніша — попереду. Може, нею стане шекспірівська Катаріна з «Григорія непокірного» чи Масуса з «Ой, не ходи, Грицю, та й на вечорницю» М. Старицького, Антігона чи наша сучасниця. Але це вимагатиме копійки праці. Бо не все ще вдається так, як хотілося б. Потрібна величезна робота над собою, над словом. Робота, робота, робота...

Л. ФЕДЧЕНКО,

завідувач позашкільним відділом естетичного виховання «Молодого комунара».

Шпіонаж і права людини

Благородний лозунг захисту прав людини використовується спеціальними службами імперіалістичних держав для втручання у внутрішні справи і шпіонажу проти СРСР. Даві про шпигунську діяльність проти Радянського Союзу під прикриттям захисту прав людини» наведені у відкритому листі і виступі на прес-конференції Семела Ліпавського. З 1972 року він був зв'язаний з підпільною діяльністю ряду осіб, яким органи влади тимчасово відмовили у в'їзді з СРСР за кордон, оскільки вони мали доступ до державних секретів. Підбурювані спеціальними службами деяких західних держав, ці люди почали галасливу спекуляцію на істоті про громадянські права. Вони мали єдину платформу і єдиного керівника — іноземну розвідку і зарубіжні антирадянські організації. Вони систематично одержували через неофіційні канали інструкції, поради, гроші. Діяльність цих осіб керували Д. Азбеля, А. Лернер, В. Рубін, Оскар С. Ліпавський був своєрідним секретарем В. Рубіна і хранилищем архіву, його тримали в курсі всіх пам'ятуваних планів і акцій, метою яких

БІЛА КНИГА про права людини

було завдати шкоди інтересам СРСР.

Вже 1972 року Ліпавський діяв про те, що заганяє особи тісно зв'язані із шпигунськими іноземними державами і кореспондентами, акредитованими в Москві. На квартирах В. Рубіна і А. Лернера ці іноземці, а також емісари антирадянських центрів Шмуклер, Ноом, Маніковський та інші, які приїздили до СРСР, обговорювали і давали різні рекомендації, зміст яких, по суті, зводився до перекручення проблем громадянських свобод і прав людини в СРСР. Своєю часту стараннями іноземних кореспондентів, наприклад, наробила шуму історія з так званими голодовками В. Рубіна і Д. Азбеля. За кордоном їх видавали за відчайдушні спроби повернути увагу світової громадськості до «проблем» в'їзду з СРСР. Ліпавський, лікар за професією, спостерігав за В. Рубіном і Д. Азбелем під час «голодовки». Він свідчить, що «мученики» своєчасно харчувалися, явище знало, що іноземні кореспонденти їх не підведуть. У такому

ж дусі, у змові з іноземними кореспондентами, проводилися різні демонстрації у вигляді шумних спектаклів протесту, які потім обігрувалися західною пресою як конфлікти між «інакомислячими» і органами Радянської влади. Для того, щоб підірвати еміграцію з СРСР і знизити за кордоном галас про відсутність у Радянському Союзі демократичних свобод, провокатори бралися за організацію в Москві незаконних заходів під півіскам «міжнародної конференції фізиків», «міжнародної конференції з єврейської культури» тощо. На них розсилали запрошення відомим зарубіжним учням, лауреатам Нобелівської премії і т. д. Явно значило, що вони йдуть в обхід державним і науковим установам СРСР і тому не дістануть підтримки у радянських властей, автори цих ідей розраховували привернути з допомогою іноземних кореспондентів увагу світової громадськості до «перешкод, які чинять власті у справі міжнародного наукового і культурного обміну».

А. Лернер запропонував

організувати негласне збирання інформації про ті радянські установи і підприємства, які працюють на оборону з тим, щоб західні фірми прийняли повстання технічного устаткування в СРСР. В. Рубін мав після в'їзду з СРСР провести консультації з цього питання з відповідною спеціальною службою і сповістити А. Лернера і С. Ліпавського.

Руки ЦРУ

1974 року на квартирі Рубіна Ліпавського познайомили із співробітником іноземної розвідки, який згодом попросив зробити одну «послугу». Ця «послуга» полягала в тому, щоб скинути до шпіонажу одного з керівників науково-дослідного інституту. Це був старий знайомий Ліпавського, який мав доступ до важливої оборонної інформації. Судячи з переданої Ліпавському інструкції, розробленої американською розвідкою, його вже вважали агентом, який мав виконувати всі вказівки. Мікроплатку з інструкціями, згорнуту в тугий

рулон, було сховано в апаратурі фірми «Паркер». Ліпавському доручалося завербувати заганя людину. На прохання Ліпавського сприяти йому у в'їзді на постійне проживання за кордон, висловлене ним раніше, повідомлялося, що це питання прямо залежатиме від результатів його шпигунської діяльності. Авансом Ліпавському було тасмно передано 400 карбованців у наступній «посилці», переданій через тайника, містилося вже 800 карбованців. Вимоги зростали. До грошей додавався гостий запитальник з переліком ста позицій по різних об'єктах, різних засобах озброєння тощо. Ліпавському наказувалося робити кожну передачу-приймання «секретної» інформації в різних місцях — то на Мінській вулиці, то в районі проспекту Вернадського, за містом у напрямі Дмитровського шосе і навіть у центрі Москви, на Цвітному бульварі.

Передача інформації здійснювалася не тільки через тайники, а й при особистих зустрічах зі шпигунами шляхом обміну записами у блокноті. У «білій книзі» опубліковано мікроплатки з тасмними інструкціями ЦРУ, які передавалися внутрішнім емігрантам в СРСР через тайники. Представлено фотознімки контейнерів, місць закладання і вмісту тайників.

Я переконався, — говорить Ліпавський, — що під личиною борців за «права

людини» маскуються авантюристи, користолюбці, голодна мета яких полягає в тому, щоб за рахунок прозокацій, що влаштувалися, і подання допомоги реакційним силам на Заході створити собі рекламу і забезпечити постійний заробіток за кордоном. Я був свідком безперестанної гризні за лідерство і розподіл коштів, одержуваних із-за кордону, між А. Лунцем, М. Азбелем, А. Лернером. Я додалі більше переконувався в тому, що діяльність цих прихвостлів нічого, крім шкоди, радянським людям не завдає.

Факти переконали мене в тому, що вининений на Заході галас про «права людини» є неприхованим втручанням у внутрішні справи СРСР та інших країн соціалізму. Інакше уявити собі цю кампанію неможливо.

Американський генерал Джордж Кіган, який працював до своєї відставки у січні 1977 р. в розвідвальній службі ВПС США, відверто заявив у своєму інтерв'ю газеті «Джерусалем пост» (6.8.77), що на кожен долар, витрачений у вигляді допомоги Ізраїлю, Сполучені Штати одержують від нього нагромадження на тисячу доларів різних послуг, серед них одержання доступу до документації і секретної інформації про СРСР. Такі розвідувальні дані, які передає Ізраїль США, являють собою виняткову цінність, твердить Кіган.

(Продовження. Поч. у «Молодому комунарі» за 27 листопада і 4 грудня ч. р.).

СЛУЖБА СЕРВІСУ

СМАЧНА...
ПРОФЕСІЯ

На Новоархангельському комбінаті громадського харчування цих дівчат знають усі. Адже важко уявити святковий стіл без пишного торта чи смачних ті-

стечок. А це — результат їхньої праці.

Наставником у молодих кондитерів — досвідчених майстрів Віра Кирилівна Єфіменко. Вона щедро ділиться з дівчатами «секретами» свого фаху.

Недавно підопічні В. К. Єфіменко взяли участь в обласному конкурсі моло-

дих кондитерів. Їхні виробу були відзначені спеціальним призом.

На знімку: (зліва направо): новоархангельські кондитери Оксана КАРАЧУК, Віра Кирилівна ЄФІМЕНКО, Надія ПИРОЖЕНКО, Наталя ЛУЦЕНКО та Ніна НАЗАРОВА.

Фото В. СУСЛЕНКА.

КОДЕКС МОЛОДІЖНИХ НОВИН

АВТОГРАФИ
МАЙБУТНІХ
АВІАТОРІВ

Пам'ятний Прапор ЦК Компартії Казахстану і Раді Міністрів Казахської РСР вручено будівельному загону Харківського авіаційного інституту. Це нагорода за високі показники у виробничій і громадсько-політичній діяльності в минулому трудовому семестрі. Послання вузу, які працювали на різних новобудовах Кустанайської області, вийшли переможцями у змаганні молодіжних колективів. В одному з радгоспів вони збудували автоматизований зерносушильний комплекс, кріпті сховища для сільськогосподарських машин. Усього загони інституту, які працювали в цілих господарствах, освоїли за літо більше трьох мільйонів карбованців капіталоукладень.

В. ДОЛГАНОВ,
кор. РАТАУ.

З ДИПЛОМНИХ
РОБІТ—
НА КОНВЕЙЕР

Автоматичний консультант хіміків, текстильників, швейників створено у Вінницькому політехнічному інституті. Він безпомилково визначає і час, коли «стоїть» автомобільна покривка, і строк служби костюма. Даючи оцінку міцності матеріалу в заданих умовах, прилад допоможе своєчасно виявити і усунути недоліки в технології прядильного і текстильного виробництва, правильно вибрати тканину для швейних виробів, кордову нитку.

У лабораторіях різних виробничих об'єднань і науково-дослідних інститутів уже несуть службу прогнозу сто таких автоматів. Виготовлені вони на дослідному заводі вузу, який виконує замовлення багатьох галузей

промисловості, сільськогосподарства. Це особливо важливо в тих випадках, коли машини чи агрегати потрібні одиниці і освоєвати їх серйозно підприємству не вигідно.

Дослідний завод інституту є доброю базою виробничої практики студентів. Чимало нових наукових розробок, які тут освоюють, перейшли на конвеєр з дипломних робіт випускників. Так на ділі підтверджують майбутні спеціалісти своє творче кредо: від дипломного проекту — до масового випуску виробів.

Є. ЗАХАР'ЯШ,
кор. РАТАУ.

«ЗАПОРОЖЕЦЬ»
СТАЄ КРАЩИМ

ЗАПОРІЖЖЯ. З конвеєра автозаводу «Комунар» зійшли перші автомобілі моделі «АЗ-968М». Нова мікролітражка успішно витримала державні випробування і показала високу надійність.

Новинка незабаром надійде в торговельну мережу, а запорізькі автомобілебудівники продовжують вдосконалювати мікролітражку. Вже найближчим часом потужність її двигуна буде підвищена до 45 кіньських сил, а максимальна межа швидкості досягне 130 кілометрів на годину.

У ДРУЖБІ

З ХЛІБОРОБАМИ

ЧЕРКАСИ. Призи «За кращу патріотичну пісню» і «За кращу народну пісню» заснувало правління колгоспу імені Крупської Чекаського району. Вони присуджуватимуться артистам обласної філармонії, яка підписала з сільськими трудівниками договір про творчу співдружність. Договори про співдружність з колгоспами і радгоспами уклали також обласний музично-драматичний і ляльковий театри, інші художні колективи.

ТУРНІРНЕ
ТАБЛО

РУЧНИЙ М'ЯЧ. Змагання з цього виду спорту за програмою молодіжних спортивних ігор колективів фізкультури м. Кіровограда проходили у спортивному комплексі інституту сільськогосподарського машинобудування. У них взяли участь дев'ять чоловічих команд. Добре провели попередні поєдинки в підгрупах вихованці ДЮСШ № 3 та учні машинобудівного технікуму. Вони й зустрілися у фінальному матчі, який закінчився перемогою гандболістів спортивної школи з рахунком 17:15.

БОРІТБВА КЛАСИЧНА. Першість Української ради «Трудових резервів» три дні тривала у Будинку фізкультури заводу «Червона зірка». За звання найсильніших боролися юнаки 1965--1966 років народження. Серед них були і вихованці кировоградського тренера, кандидата у майстри спорту Володимира Песунька. Вдалими були виступи наших земляків. Двоє з них — Олександр Одул і Володимир Гурон — завоювали чемпіонські титули. Срібні нагороди одержали Володимир Оленок, Сергій Горбурков, брати Анастолій та Ігор Бойлови. Бронзові медалі дісталися Юрію Сазоньку та Павлові Калашникову.

Результат, який перевищує норматив майстра спорту міжнародного класу, показав у Львові на Всесоюзному юнацькому турнірі з сріблястим Володимиром Тодосєв. 17-річний львівський школяр вибив 597 очок у швидкісній стрільбі з пістолета по фігурних мішенях. Це на два очка вище від офіційного рекорду СРСР серед юнаків і тільки на одне очко нижче від світового досягнення дорослих спортсменів.

Майстерські результати виявилися під силу п'яти учасникам турніру, який завершився. У ньому взяли участь школярі Таліна, Гомеля, Сімферополя, Кіровограда і Київщини.

ВІТРОРОК,
11 ГРУДНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — «Ковальова з провінції». Фільм-вистава. По закінченні — новини. 14.30 — Док. фільми. 15.30 — Наш сад. 16.00 — Учитель уроку музики. 17.00 — Тележурнал «Наставник». 17.30 — Веселі старти. 18.15 — Життя науки. 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — Народні мелодії. 19.10 — Док. фільм «Назустріч миру». 19.30 — Телефільм «Як виправити тата». (ЧССР). 21.00 — «Час». 21.35 — «Музичне життя». У перерві — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.10 — «Тезисний парадокс». 11.15 — «Екскурсія на наше прохання». Історичні пам'ятники Кіровоградщини. (К-д на Республіканське телебачення). 11.40 — «Шкільний екран». 7 клас. Фізика. 12.10 — Концерт. 15.55 — Для малюг. «Срібний дзвіночок». 16.15 — Телефільм. 16.35 — «Народні таланти». 17.20 — Кіножурнал «Патріот і техніка». 17.30 — Соц. портрет колективу Запорізького ордена Леніна абразивного комбінату. Передача 2. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — Телефільм. (К-д). 18.30 — Док. фільм «Діти Турбіни». 19.30 — Тележурнал «Вісник кінно». 20.25 — «Говорить репутация Верховної Ради України». 20.40 — «Підобрані діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. телефільм «Дні Турбіни». 1 серія. По закінченні — новини.

СЕРЕДА,
12 ГРУДНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Зустріч юнкора телебачення «Орля» з Героєм Радянського Союзу А. В. Липидевським. 9.55 — Телефільм «Як виправити тата». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільми: «Пам'ять береже». «Харків». 15.50 — К. Симонов. Вірші. Шкодини. Спогади. 16.35 — Справи московського комсомолу. 17.05 — Російська мова. 17.35 — Концерт молодих виконавців. 18.00 — Відгукіться, сурмачі! 18.30 — У кожному малому сонці. 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — Кубок УЄФА з футболу: «Динамо» (Київ) — «Локомотив» (Собін). 21.00 — «Час». 21.35 — Концерт присвячений 100-річчю Російського хорового товариства. У перерві — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.10 — «Господи, дай!» 11.00 — Док. фільм «Картатський рапсод». 11.40 — «Шкільний екран». 9 клас. Українська література. 12.10 — Концерт. 12.40 — Худ. фільм «Дні Турбіни». 1 серія. 13.55 — «Телепорт на ударний будинок». 15.55 — Для малюг. «Срібний дзвіночок». 16.15 — Концертний зал «Дружба». 17.00 — Науково-популярні телефільми. 17.30 — Соц. портрет колективу Запорізького ордена Леніна абразивного комбінату. Передача 3. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — Телефільм. (К-д). 18.30 — «Народна творчість». 19.00 — «Актуальна намера». 19.30 — Для школярів. «Орієнтир». 20.00 — Концерт. 20.45 — «Підобрані діти».

21.00 — «Час». 21.35 — Худ. телефільм «Дні Турбіни». 2 серія. По закінченні — спеціальні новини. На XI сесії Верховної Ради УРСР IX скликання.

ЧЕТВЕР,
13 ГРУДНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.30 — Гімнастика. 9.05 — Відгукіться, сурмачі. 9.35 — «Моя мрія». Музична програма з участю Л. Сенчиної. 10.15 — Клуб кіноподорожей. По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — До міжнародного року дитини. Док. фільми. 15.40 — Сторінки історії. «Грудневий збройний повстання в Москві». 16.10 — Спортивний клас. 16.55 — Г. Снігало. Сюїта з балету «Сампо». 17.15 — «Книга в твоєму житті». 17.55 — Ленінський університет мільйонів. «Управління соціалістичною економікою». 18.25 — Мультифільм «Бурянушка». 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.05 — Док. телефільм «Диалог з планетою». 19.45 — Телефільм «Шлюб по-імеретинськи». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. Чоловіки. ЦСКА — «Динамо» (Москва). 22.15 — «Сьогодні у світі». 22.30 — Концерт оркестру російських народних інструментів. У програмі — твори М. Глінки.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — На XI сесії Верховної Ради УРСР IX скликання. 10.10 — Теленарис «Союз, дружба і салют». 10.45 — Співає народний артист СРСР С. Червошук. 11.15 — Худ. телефільм «Дні Турбіни». 2 серія. 12.30 — Концертний зал «Дружба». 15.55 — Для малюг. «Срібний дзвіночок». 16.15 — Док. фільм «Близькі зірки». 18.30 — Концерт камерної музики. 17.00 — «Республіканська фізико-математична школа». 17.30 — Соц. портрет колективу Запорізького ордена Леніна абразивного комбінату. Передача 4. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — Телефільм. (К-д). 18.30 — К. т. Тележурнал «Джерела». 19.00 — «Актуальна намера». 19.30 — Концерт народної артистки УРСР С. Ротаву. 20.00 — Чемпіонат СРСР з гандболу. Жінки. «Спартак» (Київ) — «Ростсельмаш» (Ростов-на-Дону). 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. телефільм «Дні Турбіни». 3 серія. По закінченні — спеціальні новини. На XI сесії Верховної Ради УРСР IX скликання.

П'ЯТНИЦЯ,
14 ГРУДНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Дітям про звіт. 9.35 — Телефільм «Шлюб по-імеретинськи». 1 серія. 10.50 — «Хороший пастір». Виступ лауреатів XI Всесоюзного фестивалю молоді й студентів у Гавані А. і В. Франко. По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Сімейні будні. 15.30 — Репортаж про художників. В. Моисєєв. 16.20 — Шахова школа. 16.50 — Виступ камерного оркестру Державного музично-педагогічного інституту ім. Гнесінних. 17.15 — Твоя Ленінська бібліотека. 17.45 — Москва і моє місто. 18.15 — Творчість юних. 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — Пошта програм «Час». 19.35 — Голос Н. Ковтуна (акордеон). 19.50 — Телефільм «Шлюб по-імеретинськи». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Очевидне і неможливе. 22.30 — «Сьогодні у світі». 22.45 — Співає Біллі Кросбі (США).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.20 — Співає М. Огреніч. 10.50 — Теленарис «Пам'ять». 11.05 — Концерт. 11.40 — «Шкільний екран». 8 клас. Основні Радянської держави і права. 12.10 — Худ. телефільм

«Дні Турбіни». 3 серія. 13.15 — Концерт камерної музики. 15.55 — Для малюг. «Срібний дзвіночок». 16.20 — «Перлина Карпат». 16.50 — Док. фільми. 17.30 — Соц. портрет колективу Запорізького ордена Леніна абразивного комбінату. Передача 5. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — Телефільм. (К-д). 18.35 — «Перлина хліба». (К-д). 19.00 — «Актуальна намера». 19.30 — А. Шиня. «Де тирса шуміла». Вистава. 20.45 — «Підобрані діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження вистави. По закінченні — новини.

СУБОТА,
15 ГРУДНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Вистава Буратино. 9.35 — Концерт ансамблю бандуристів Палацу культури м. Мелітополя. 9.50 — Телефільм «Шлюб по-імеретинськи». 2 серія. 11.00 — Для вас, батьки. 11.30 — «Ранкова пошта». 12.00 — Рух без небезпек. 12.30 — По музеях і виставах. 13.00 — Радіо і життя. 13.50 — Тираж «Спортлото». 13.45 — «Здоров'я». 14.30 — Новини. 14.45 — У світі тиранів. 15.45 — Говорять депутати Верховної Ради РРФСР. 16.00 — С. Соловейчик. «Ватага і Сім вітрів». Телевистава. Історія 5. «Помста». 16.45 — Док. телефільм «Важкий рік у Салмах». Автор — політичний оглядач В. Венетов. 17.45 — Концерт Державного хореографічного ансамблю «Веріжка». 18.00 — Мультифільм «Назавжди неслися». 18.50 — «Співдружність». 19.35 — «3 пісню по життю». Всесоюзний телеконкурс молодих виконавців. Фінал. (21.00 — «Час»). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Виступ академічного народного російського хору ім. М. Пятницького. 11.30 — Док. телефільм. 12.00 — «Наука і життя». 12.40 — Концерт радянської пісні. 13.25 — Телефільм «Фокус!» Це просто». 13.40 — «Галузі: досвід, проблеми». 14.40 — Худ. телефільм «По секрету — усьому світу». 2 серія. 15.45 — «Суботній репортаж». 16.15 — «Старт». 17.00 — «Погляд у майбутнє». 17.35 — «Голоси: із зоозулею». Лялькова вистава. 19.00 — «Актуальна намера». 19.30 — Концерт симфонічної музики. 19.45 — Док. телефільм «Відродження». 1 серія. 20.40 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.40 — Худ. телефільм «Як пишеться слово «сонце»? По закінченні — новини.

НЕДІЛЯ,
16 ГРУДНЯ

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — «Грай, мій балет». 11.00 — «Добро вам здоров'я». 11.30 — Концерт. 12.30 — «Тасмания будинку напівна». Лялькова вистава. 13.30 — Концерт естрадно-симфонічного оркестру Українського телебачення і радіо. 14.00 — Для дітей. «Олив'яць-малюнець». 14.35 — Худ. телефільм «Зрастайся, Ральф». 15.05 — «Славні солдати». 16.05 — «Олімпійська естафета». Мюнхен-72. 17.10 — Співає М. Кондратюк. 18.10 — Для дітей. «Катрусяні кітаси». 19.00 — «Актуальна намера». 19.30 — Муз. фільм «Юність моє». 19.45 — Док. телефільм «Відродження». 2 серія. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Тележурнал «Сонячний кланет». По закінченні — новини.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

КИРОВОГРАДСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 6
за направленням Кіровоградського заводу радіовиробів

ПРОВІДИТЬ НАБІР

учнів, демобілізованих із лав Радянської Армії для навчання спеціальностям:
тонар,
слюсар-інструментальник,
слюсар-механік по радіоапаратурі,
слюсар-ремонтник промислового обладнання для подальшої роботи на заводі.
Строк навчання 7,5 місяців.

Початок занять — 15 січня 1980 року.

Демобілізовані інгородні забезпечуються житлом в упорядкованому гуртожитку заводу і підвищеною стипендією у розмірі:
тонарі — 82 крб., слюсарі — 77 крб. на місяць.
По довідці звертаються у відділ кадрів заводу: вул. Андріївська, 113, тел. 39-55-37.
Зам. 1040.

«Молодой коммунары» —
орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 34361.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

наша
адреса

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патристичного виховання та спорту — 2-45-35; фотобюро — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Індекс 61197.

Зам. № 613.

Тираж 58 500.